

2026/1435

29.6.2026

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2026/1435

ze dne 26. června 2026

o vnitrostátních předpisech oznámených Francouzskou republikou týkajících se ničení neprodaných výrobků

(oznámeno pod číslem C(2026)4364)

(Pouze francouzské znění je závazné)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 114 odst. 6 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI A POSTUP

- (1) Dopisy ze dne 28. listopadu a 26. prosince 2025 oznámila Francie v souladu s čl. 114 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) Komisi svůj záměr ponechat si vnitrostátní ustanovení francouzského zákoníku o životním prostředí týkající se ničení neprodaných výrobků. Tato vnitrostátní ustanovení se liší od nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ⁽¹⁾.

1. PRÁVNÍ PŘEDPISY UNIE

1.1. Ustanovení čl. 114 odst. 4 a 6 Smlouvy o fungování EU

- (2) V čl. 114 odst. 4 Smlouvy o fungování EU se stanoví, že „pokládá-li členský stát poté, co Evropský parlament a Rada, Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 36 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, oznámí je Komisi spolu s důvody pro jejich ponechání“.
- (3) V souladu s čl. 114 odst. 6 Smlouvy o fungování EU Komise do šesti měsíců po oznámení dotyčné vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

1.2. Nařízení (EU) 2024/1781

- (4) Nařízení (EU) 2024/1781 stanoví mimo jiné pravidla pro zničení neprodaných spotřebních výrobků. „Zničením“ se podle nařízení rozumí jakékoli úmyslné poškození nebo vyřazení výrobku, s výjimkou vyřazení pouze za účelem dodání vyřazeného výrobku pro přípravu k opětovnému použití, včetně renovace či repasování. Podle tohoto nařízení se recyklace považuje za zničení.
- (5) Ustanovení čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1781 stanoví, že ničení neprodaných spotřebních výrobků uvedených v příloze VII je zakázáno pro velké podniky od 19. července 2026 a pro střední podniky od 19. července 2030. Na mikropodniky a malé podniky se zákaz nevztahuje. Příloha VII obsahuje seznam oděvů, oděvních doplňků a obuvi. Komise může přijmout akty v přenesené pravomoci, jimiž se do seznamu v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781 doplňují nové kategorie výrobků.
- (6) Bod 59 odůvodnění nařízení (EU) 2024/1781 stanoví, že členským státům by se nemělo bránit v tom, aby zavedly nebo zachovaly vnitrostátní opatření týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků v případě výrobků, na něž se nevztahuje zákaz podle tohoto nařízení, pokud jsou tato opatření v souladu s právem Unie.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ze dne 13. června 2024 o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků (Úř. věst. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

2. OZNÁMENÉ VNITROSTÁTNÍ PŘEDPISY

- (7) Vnitrostátní předpisy, které oznámila Francie, jsou obsaženy v článku L.541-15-8 francouzského zákoníku o životním prostředí. Podle uvedených ustanovení „výrobci, dovozci nebo distributoři nepotravinářských výrobků určených k prodeji jsou povinni tyto výrobky opětovně používat, zejména formou darování základních potřeb sdružením bojujícím proti sociální nejistotě a subjektům sociální a solidární ekonomiky, jimž bylo přiznáno postavení „společenského podniku veřejného zájmu“ ve smyslu článku L. 3332-17-1 zákoníku práce, připravovat k opětovnému použití nebo recyklovat své neprodané výrobky v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady uvedenou v článku L. 541-1 [uvedeného] zákoníku“.
- (8) Francie hodlá zachovat uplatňování vnitrostátních předpisů na všechny podniky, pokud jde o skupiny výrobků, které nejsou uvedeny v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781, a na které se tedy nevztahuje zákaz ničení neprodaných spotřebních výrobků.
- (9) Kromě toho, pokud jde o výrobky uvedené v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781, hodlá Francie zachovat uplatňování svých vnitrostátních předpisů na střední podniky do 19. července 2030, aby se na tento typ hospodářských subjektů bez přerušení vztahovaly povinnosti, které ve Francii již platí, a to až do doby, než se na ně začnou vztahovat povinnosti podle nařízení (EU) 2024/1781.
- (10) V této souvislosti Francie rovněž informovala Komisi o svém záměru novelizovat zákoník o životním prostředí tak, aby vnitrostátní pravidla vztahující se na neprodané spotřební výrobky, na něž se vztahuje příloha VII nařízení (EU) 2024/1781, byla sladěna s požadavky uvedeného nařízení, zejména pokud jde o to, co se podle uvedeného nařízení považuje za „zničení“, a o výjimku pro mikropodniky a malé podniky. Podle Francie byl v této souvislosti návrh zákona (o různých ustanoveních pro přizpůsobení právu Evropské unie – DDADUE) předložen Radě ministrů dne 10. listopadu 2025. Komise konstatuje, že tato novela dosud nebyla přijata. Podle informací, které Francie poskytla dne 8. června 2026, byl návrh této novely v únoru 2026 schválen Senátem a postoupen Národnímu shromáždění, kde bude projednán v nadcházejících měsících.
- (11) Toto rozhodnutí se nedotýká případného posouzení, které by Komise mohla provést ohledně plnění povinností Francie vyplývajících ze Smluv v souvislosti s uplatňováním nařízení (EU) 2024/1781.

3. POSTUP

- (12) Komise o oznámení předloženém Francií informovala dopisem ze dne 4. února 2026 ostatní členské státy a dala jim možnost, aby ve lhůtě 30 dnů předložily své připomínky. Dne 4. března 2026 předložila připomínky Litva. Podle názoru Litvy vyvolává zachování přísnějších vnitrostátních opatření v této oblasti obavy ohledně dodržování zásad proporcionality a nezbytnosti a může narušit integritu vnitřního trhu. Důvodem je, že taková opatření mohou pro podniky znamenat další administrativní a finanční zátěž, vyvolat právní nejistotu ohledně odpovědnosti a mechanismů vymáhání a narušit podmínky hospodářské soutěže mezi členskými státy. Litva proto žádost Francie nepodpořila.
- (13) Komise zveřejnila sdělení o uvedeném oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾, aby byly zúčastněné strany informovány o vnitrostátních předpisech Francie, jakož i o důvodech, na kterých je žádost založena. K oznámení nebyly obdrženy žádné připomínky.

II. POSOUZENÍ

1. PŘÍPUSTNOST

- (14) Podle čl. 114 odst. 4 a 6 Smlouvy o fungování EU si může členský stát po přijetí harmonizačního opatření ponechat vlastní přísnější vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 36 Smlouvy o fungování EU nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, pokud tyto vnitrostátní předpisy oznámí Komisi a Komise je schválí.

⁽²⁾ Oznámení podle čl. 114 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie – Žádost o povolení ponechat si vnitrostátní opatření, která jsou přísnější než ustanovení harmonizačního opatření EU (Úř. věst. C, C/2026/1806, 17.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1806/oj>).

- (15) Francouzské oznámení se týká vnitrostátních ustanovení, která se odchyľují od nařízení (EU) 2024/1781, pokud jde o zničení neprodaných výrobků.
- (16) Uvedená vnitrostátní ustanovení jsou přísnější než nařízení (EU) 2024/1781 v tom smyslu, že by se vztahovala na střední podniky v souvislosti s výrobky uvedenými v příloze VII uvedeného nařízení před dnem 19. července 2030, a dále tím, že pokrývají skupiny spotřebních výrobků, které nejsou uvedeny v příloze VII uvedeného nařízení.
- (17) Vnitrostátní předpisy oznámené Francií se vztahují na jiné výrobky než spotřební zboží, a Komise tak má za to, že pravidla upravující ničení těchto neprodaných výrobků nejsou harmonizována na základě nařízení (EU) 2024/1781. Pravidla stanovená v nařízení (EU) 2024/1781, pokud jde o ničení neprodaných výrobků, se týkají „spotřebních výrobků“ ve smyslu čl. 2 bodu 36 uvedeného nařízení a jsou uvedeny v kapitole VI uvedeného nařízení. Oznámení Francie za účelem získání povolení ponechat si vnitrostátní předpisy týkající se ničení neprodaných výrobků jiných než spotřebních výrobků proto není podle čl. 114 odst. 4 SFEU přípustné. Danými opatřeními se proto toto rozhodnutí nezabývá.
- (18) V souladu s čl. 114 odst. 4 SFEU bylo oznámení doplněno popisem důvodů týkajících se ochrany životního prostředí. Francie odkazuje na zprávu obsahující údaje o neprodaném zboží ve Francii a o přínosech pro životní prostředí, pokud bude zboží předáváno k opětovnému použití nebo recyklaci. Francie uvádí, že zachování jejich vnitrostátních předpisů pomůže omezit plýtvání a zachovat přírodní zdroje, biologickou rozmanitost a klima.
- (19) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že žádost Francie, jejímž cílem je získat povolení ponechat si vnitrostátní předpisy je podle čl. 114 odst. 4 SFEU přípustná, pokud se týká spotřebních výrobků.

2. POSOUZENÍ OPODSTATNĚNOSTI

- (20) V souladu s čl. 114 odst. 4 a čl. 114 odst. 6 prvním pododstavcem Smlouvy o fungování EU musí Komise prověřit, zda jsou splněny všechny podmínky stanovené v uvedeném článku, které umožňují členskému státu ponechat si své vnitrostátní předpisy odchyľující se od harmonizačního opatření Unie.
- (21) Komise musí posoudit zejména to, zda jsou vnitrostátní předpisy odůvodněny závažnými důvody uvedenými v článku 36 Smlouvy o fungování EU nebo se týkají ochrany životního nebo pracovního prostředí a zda nepřesahují to, co je nezbytné k dosažení sledovaného zákonného cíle. Pokud je Komise toho názoru, že vnitrostátní předpisy výše uvedené podmínky splňují, musí navíc podle čl. 114 odst. 6 Smlouvy o fungování EU prověřit, zda uvedené předpisy neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastiřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

2.1. Postoj Francie

- (22) Francie tvrdí, že její vnitrostátní předpisy zajišťují vyšší úroveň ochrany životního prostředí než nařízení (EU) 2024/1781.
- (23) Francie uvádí, že každý rok je zničeno téměř 10 000 tun neprodaných nepotravinářských výrobků. Dále uvádí, že ve všech odvětvích dohromady tvořily neprodané výrobky v průměru 3 % obratu dotčených podniků. V této souvislosti Francie poukazuje na to, že opětovné použití nebo recyklace 1 kilogramu textilií a domácího textilu, které by jinak skončily v domácím odpadu, ušetří 14 kilogramů ekvivalentu CO₂.
- (24) Pokud jde o skupiny výrobků, které nejsou uvedeny v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781, odkazuje Francie na bod odůvodnění 59 uvedeného nařízení, podle něhož by se členským státům nemělo bránit v tom, aby zavedly nebo zachovaly vnitrostátní opatření týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků v případě výrobků, na něž se nevztahuje zákaz podle tohoto nařízení, pokud jsou tato opatření v souladu s právem Unie.
- (25) Francie dále uvádí, že hospodářské subjekty se již začaly organizovat a přizpůsobovat své postupy požadavkům stanoveným ve francouzském vnitrostátním právu a že je důležité, aby se tyto požadavky vztahovaly na všechny podniky bez ohledu na jejich velikost, zejména proto, že některá odvětví, jako například nábytkářský průmysl, tvoří z velké části malé a střední podniky.

- (26) Pokud jde o výrobky uvedené v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781, Francie konstatuje, že zatímco pro velké podniky budou pravidla stanovená v tomto nařízení platit bez přerušení od 19. července 2026, u středních podniků tomu tak není. Francie má za to, že pokud by její vnitrostátní ustanovení nebyla zachována, byla by nucena pozastavit plnění všech povinností vztahujících se na střední podniky v období od 19. července 2026 do 19. července 2030. Podle Francie by takové přerušení vedlo k dalšímu ničení neprodaných výrobků v dotčených odvětvích a bylo by v rozporu s dosavadními úspěchy v oblasti ochrany životního prostředí.
- (27) Francie rovněž prohlašuje, že vnitrostátní opatření se použijí nediskriminačním způsobem na všechny podniky působící na svém území, ať už jsou francouzskými nebo zahraničními podniky, a týkají se jak domácích výrobků, tak výrobků vyrobených v jiných členských státech a dovezených do Francie.

2.2. Hodnocení francouzského stanoviska

2.2.1. Posouzení důvodů týkajících se ochrany životního prostředí

- (28) Cílem francouzských vnitrostátních předpisů je dosáhnout vyšší úrovně ochrany životního prostředí pomocí prevence vzniku odpadu a podporou opětovného použití, případně recyklace neprodaných výrobků.
- (29) Co možná nejdelší využívání výrobků a materiálů je základním principem oběhového hospodářství. Opětovné použití, darování, renovace nebo repasování výrobků namísto jejich likvidace omezuje množství vznikajícího odpadu, redukuje těžbu surovin a snižuje emise skleníkových plynů. Recyklace neprodaných spotřebních výrobků jako druhá možnost je sice podle nařízení (EU) 2024/1781 považována za „zničení“, nicméně je stále v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady. Recyklace umožňuje využít některé materiály a přispívá ke snížení spotřeby surovin, a proto je stále lepší volbou než jiné způsoby využití či likvidace. Oznámená vnitrostátní ustanovení se proto jeví jako vhodný prostředek ke snížení množství odpadu a k ochraně přírodních zdrojů, biologické rozmanitosti a klimatu.
- (30) Francouzská opatření se vztahují na spotřební výrobky, které nejsou uvedeny v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781 a pro které nebyla na úrovni Unie stanovena žádná pravidla týkající se zničení, a jsou proto přísnější než pravidla stanovená na úrovni Unie. Podobně v případě výrobků uvedených v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781, konkrétně oděvů, oděvních doplňků a obuvi, unijní normotvůrce stanovil, že zákaz se bude na střední podniky vztahovat od 19. července 2030. V případě těchto podniků Francie usiluje o zachování stávajících vnitrostátních povinností, aby nedošlo k dočasnému snížení současné úrovně ochrany životního prostředí. Tato vnitrostátní pravidla jsou proto přísnější než pravidla stanovená na úrovni Unie. Je však důležité, aby se jednalo pouze o přechodné opatření.
- (31) A konečně, bod 59 odůvodnění nařízení (EU) 2024/1781 výslovně stanoví, že členským státům by se nemělo bránit v tom, aby zavedly nebo zachovaly vnitrostátní opatření týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků v případě výrobků, na něž se nevztahuje zákaz podle tohoto nařízení, pokud jsou tato opatření v souladu s právem Unie.
- (32) Na základě dostupných informací lze oznámená vnitrostátní ustanovení přijmout z důvodů souvisejících s ochranou životního prostředí.

2.2.2. *Vyloučení svévolné diskriminace, zastřené omezování obchodu mezi členskými státy nebo narušování fungování vnitřního trhu*

2.2.2.1. Vyloučení svévolné diskriminace

- (33) Podle čl. 114 odst. 6 Smlouvy o fungování EU musí Komise prověřit, zda zamýšlená opatření neslouží jako prostředek svévolné diskriminace. Podle judikatury Soudního dvora je pro vyloučení diskriminace třeba, aby podobné situace nebyly řešeny odlišně a odlišné situace stejně.
- (34) Francouzská vnitrostátní ustanovení se vztahují na všechny podniky působící na francouzském území bez ohledu na jejich státní příslušnost a týkají se jak domácích výrobků, tak výrobků pocházejících z jiných členských států. Vzhledem k neexistenci důkazů nasvědčujících opaku lze učinit závěr, že neslouží jako prostředek svévolné diskriminace.

2.2.2.2. Vyloučení zastřené omezování obchodu

- (35) Vnitrostátní opatření, která stanovují přísnější normy než harmonizační opatření Unie, mohou představovat překážku obchodu. Podmínky stanovené v čl. 114 odst. 6 Smlouvy o fungování EU mají zabránit uplatňování omezení na základě kritérií stanovených v odstavcích 4 a 5 uvedeného článku z nevhodných důvodů, které ve skutečnosti představují hospodářská opatření sloužící k omezení dovozu z jiných členských států, a tedy prostředek nepřímé ochrany vnitrostátní produkce.
- (36) Francouzská vnitrostátní opatření zavádějí přísnější environmentální normy pro hospodářské subjekty působící na francouzském území a tato opatření se bez rozdílu vztahují na všechny hospodářské subjekty. To naznačuje, že jejich cílem je spíše ochrana životního prostředí než ekonomický protekcionismus.
- (37) Vzhledem k neexistenci důkazů nasvědčujících tomu, že vnitrostátní předpisy ve skutečnosti představují opatření k ochraně vnitrostátní produkce, lze učinit závěr, že neslouží jako prostředek zastřené omezování obchodu mezi členskými státy.

2.2.2.3. Vyloučení narušování fungování vnitřního trhu

- (38) Tato podmínka nesmí být vykládána tak, že brání schválení jakéhokoli vnitrostátního opatření, které může narušit fungování vnitřního trhu. Ve skutečnosti bude jakékoli vnitrostátní opatření odchylující se od harmonizačního opatření usilujícího o vytvoření a fungování vnitřního trhu představovat v podstatě opatření, které pravděpodobně bude mít vliv na vnitřní trh. V zájmu zachování užitečnosti postupu stanoveného v článku 114 Smlouvy o fungování EU je proto třeba chápat pojetí narušování fungování vnitřního trhu v souvislosti s čl. 114 odst. 6 Smlouvy o fungování EU jako účinek nepřiměřený sledovanému cíli.
- (39) Cílem vnitrostátních opatření oznámených Francií je podporovat opětovné použití, zejména formou darování, jakož i přípravu k opětovnému použití a recyklaci neprodaných výrobků, a to v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady. S ohledem na zajištění proporcionality obsahují vnitrostátní předpisy také výjimky, zejména v případech, kdy příslušný orgán nařídí likvidaci odpadu nebo kdy opětovné použití, příprava k opětovnému použití či recyklace představují riziko pro zdraví, bezpečnost nebo životní prostředí. Kromě toho lze výrobky, na které se vztahuje rozšířená odpovědnost výrobce a které byly nabídnuty nejméně třem vhodným příjemcům, aniž by se pro ně našel odběratel, bezplatně předat schválené ekologické organizaci, která se o ně postará.
- (40) Vzhledem k environmentálním přínosům, na které se Francie odvolává, a k tomu, že vnitrostátní opatření zakazují využití a likvidaci, přičemž povolují všechny ostatní možnosti nakládání s odpady, včetně recyklace, a v odůvodněných případech stanoví výjimky z tohoto zákazu, se Komise domnívá, že vnitrostátní ustanovení nepředstavují nepřiměřenou překážku fungování vnitřního trhu ve smyslu čl. 114 odst. 6 SFEU.
- (41) S ohledem na tuto analýzu se Komise domnívá, že podmínka týkající se vyloučení narušení fungování vnitřního trhu je splněna.

III. ZÁVĚR

- (42) S ohledem na výše uvedené skutečnosti je Komise toho názoru, že žádost Francie, kterou Komise obdržela dne 28. listopadu a 26. prosince 2025 a jejímž předmětem je ponechat v platnosti vnitrostátní ustanovení francouzského zákoníku o životním prostředí týkající se ničení neprodaných výrobků, by měla být schválena, pokud se týkají spotřebních výrobků a jsou přísnější než ustanovení nařízení (EU) 2024/1781.
- (43) Proto by měla být francouzská vnitrostátní ustanovení týkající se uplatňování zákazu ničení neprodaných spotřebních výrobků uvedených v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781 na střední podniky schválena s platností do 19. července 2030, kdy začnou platit ustanovení uvedeného nařízení. Francouzská vnitrostátní ustanovení týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků, které nejsou uvedeny v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781, by měla být schválena do té doby, než případně vstoupí v platnost harmonizovaná ustanovení na úrovni Unie týkající se ničení kteréhokoli z těchto výrobků, která budou stejně přísná nebo přísnější než francouzská vnitrostátní ustanovení.

- (44) Oznámení o francouzských vnitrostátních ustanoveních týkajících se ničení neprodaných výrobků, které nejsou spotřebními výrobky, není podle čl. 114 odst. 4 SFEU přípustné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Vnitrostátní ustanovení týkající se uplatňování vnitrostátních pravidel o ničení neprodaných spotřebních výrobků uvedených v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781 na střední podniky, která Francie v souladu s čl. 114 odst. 4 SFEU oznámila dopisy ze dne 28. listopadu a 26. prosince 2025, se schvalují do 19. července 2030.

Článek 2

Vnitrostátní ustanovení týkající se ničení neprodaných spotřebních výrobků neuvedených v příloze VII nařízení (EU) 2024/1781 jsou schválena do doby, než případně vstoupí v platnost revidovaná harmonizovaná ustanovení na úrovni Unie týkající se ničení kteréhokoli z těchto výrobků a zavádějící požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným ve francouzských vnitrostátních ustanoveních nebo přísnější.

Článek 3

Oznámení týkající se neprodaných výrobků, které nejsou spotřebním zbožím, se zamítá jako nepřípustné.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Francii.

V Bruselu dne 26. června 2026.

Za Komisi
Jessika ROSWALL
členka Komise
